

Ledaren

► Visbys 17:e. Får du chansen att spela banan – ta den. Försaka inte ett tillfälle.

chanser att spela golf genom årens lopp. Men alltför ofta avstått. Inte sällan för att jag känt att jag haft ”viktigare” saker att göra.

Som att åka till en återvinningsstation. Som att närvara vid ännu ett möte. Som att storstäda bilen.

Livet är så fullt av saker man måste göra att man lätt glömer bort det man *vill* göra, eller *borde* göra eller det man *älskar* att göra.

Livet är dessutom rätt kort.

Känslan av ånger är särskilt påtaglig just nu.

På andra sidan bordet sitter Tomas och sammanställer golf-Sveriges samlade insikter och åsikter om vilka banor i landet som varit bra och vilka som varit mindre bra.

Just nu, när detta skrivs, har han en telefondiskussion med någon regional auktoritet om huruvida Timrå verkligen är bäst i Medelpad.

Det finns så många banor i det här landet – bra banor! – och jag har spelat många men ändå bara en bråkdel.

De allra flesta har en kanon-sommar bakom sig. Många banor har varit i bra skick.

För att ta sig in på vår Topp 50-lista har det krävts mer poäng än någonsin.

Det är så typiskt: Just det här året har mitt krånglande vänsterknä satt stopp för allt spel sedan mitten av maj. Efter alla dessa månader utan golf framstår det så tydligt att jag tidigare prioriterat fel.

Varför tog jag inte chansen när den gavs?

Grämlse.

Nästa år, när knäet inte längre krånglar, ska jag inte försitta ett tillfälle att vara frånvarande.

Annars kommer jag bara att ångra mig. 🕒

Jag ångrar mig

TOMMY JEPPSSON
Chefredaktör

Att medge ånger är lite som att erkänna att man är sverigedemokrat. Man gör det bara inte.

Såvida man inte är en grov våldsbrottsling. Då kan det vara klädsamt att visa ånger. Särskilt i en domstol när strafflängden ska avgöras.

Men annars...

Den som visar tecken på ånger har ingen frimodig inställning till livet.

Den som ångrar sig avslöjar att han eller hon är en person som går genom livet rädd att möta utmaningar och nederlag.

Dåligt samvete, däremot. Det ska man gärna ha.

Helst för sina barn.

Dåligt samvete är fint, särskilt bland dem som jobbat 24/7 och helt bortsett från att de hade barn att ägna uppmärksamhet.

Att säga att man har dåligt

samvete är att kokettera med att man nått djupa insikter om livet, förvärvade genom ambitiösa uppoffringar för det man trodde var den goda saken.

När man säger att man har dåligt samvete är det i själva verket en falskt blygsam omskrivning för att man anser sig vara en fin människa.

För att ytterligare grundmura den bilden av sig själv kan man då och då stoppa in ord som ”kvalitetstid” i den själv-goda svadan.

I själva verket förstår de flesta att det är tokigt att skylla på jobbet för att man låtit dagis, fritis och barnflickor ta hand om ungarna. Men man kan ju inte säga att man ångrar sig.

Dåligt samvete, fungerar bättre. Jag har inte dåligt samvete.

Verkligen inte.

Däremot ångrar jag mig.

Så förbaskat.

Inte för att jag varit en frånvarande pappa. Jag önskar tvärtom att jag varit mer frånvarande – på golfbanan.

Jag har haft ganska rikliga

Ångrar du dig?

Det är en ganska vanlig fråga i intervju-situationer.

Lika vanligt är svaret:

Nähä, minsann, här ångras det ingenting! Jag ser framåt, inte bakåt. Jag skulle gjort samma sak om jag var 19 idag!